

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611206683
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8611206683.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 697 270, zastúpený Mgr. Martinom Katriakom, advokátom so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti žalovanému Y. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XX, XXX XX T., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 389,96 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 7C 204/2011-57 zo dňa 7.5.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II. nad priznanú sumu 58,02 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 2.4.2010 do zaplatenia a vo výroku III. a IV. a v rozsahu zrušenia v r a c i a v e c súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 247,94 eur s príslušenstvom. Vo výroku II. žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 142,02 eura s 9% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 2.4.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokmi III. a IV. nepriznal žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 38,77 na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Dňa 21.10.2011 vstúpilo do konania, v časti zaplatenia zmluvnej pokuty, na podporu žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré navrhlo zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eura z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky.

Podaním zo dňa 30.1.2012 žalobca zobral späť žalobu v časti zaplatenia sumy 247,94 eura s príslušenstvom a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Čiastočne zmenil právny dôvod uplatňovaného nároku a to tak, že zaplatenie sumy vo výške 58,02 eura sa naďalej domáhal titulom nezaplatenia faktúr za poskytnuté služby a zaplatenia sumy 84,00 eur sa domáhal titulom náhrady škody, a to vo výške poskytnutej zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu s príslušenstvom podľa čl. 3 bod 3.7 dodatku k zmluve o pripojení.

Podanie žalobcu zo dňa 30.1.2012 posúdil prvostupňový súd ako zmenu návrhu a toto podanie doručil na vyjadrenie žalovanému dňa 5.4.2012 a právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 6.2.2012.

Uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/204/2011-55 zo dňa 7.5.2012 súd pripustil zmenu časti žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 84,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 2.4.2010 do zaplatenia titulom náhrady škody.

Z dôvodu späťvzatia žaloby v časti zaplatenia sumy 247,94 eur s príslušenstvom, prvostupňový súd konanie v tejto časti zastavil. Predmetom konania ostal nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 142,02 eura s príslušenstvom.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalovaný nezaplatil žalobcovi cenu za poskytnuté služby vo výške 58,02 eura, ktorá bola v konaní riadne preukázaná, nebola medzi účastníkmi sporná a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb.

Pokiaľ ide o sumu 84,00 eur z titulu náhrady škody, súd považoval žalobu aj v tejto časti za odôvodnenú.

Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd zistil, že účastníci uzatvorili Dodatok k zmluve o pripojení č. A4429251 zo dňa 30.6.2009, na základe ktorej žalobca predal žalovanému mobilný telefón Samsung C3050 za kúpnu cenu 1,- eur. Žalovaný zavinene porušil právnu povinnosť, na ktorú sa zaviazal, a teda využívať služby žalobcu a platiť za poskytnuté služby cenu po dobu viazanosti, čím naplnil prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o výšku škody v sume 84,- eur, túto žalobca vyčíslil v súlade s čl. 3.7 dodatku ako rozdiel medzi spotrebiteľskou /trhovou/ cenou mobilného telefónu a akciovou cenou. Podľa názoru prvostupňového súdu, pre výšku skutočnej škody, ktorá vznikla žalobcovi je rozhodujúca spotrebiteľská cena mobilného telefónu, za ktorú žalobca ponúkal predmetný mobilný telefón svojim zákazníkom. Vzhľadom na tieto dôvody prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 142,02 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 2.4.2010 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa došiel k záveru, že žaloba je dôvodná. Stotožnil sa s tvrdením žalobcu, že pokiaľ ide o výšku škody, táto predstavuje rozdiel medzi spotrebiteľskou cenou mobilného telefónu vo výške 85 Eur a akciovou cenou vo výške 1 Eur. Mal za to, že bol splnený prvý predpoklad zodpovednosti za škodu spočívajúci v tom, že žalovaný zavinene porušil právnu povinnosť, keď sa zaviazal využívať služby žalobcu a platiť za poskytnuté služby cenu po dobu viazanosti. Aj pokiaľ ide o výšku škody, túto považoval za preukázanú. Mal za to, že táto cena nebola účastníkmi namietaná, preto nemal pochybnosti a medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody videl aj príčinnú súvislosť v tom, že medzi dohodou účastníkov o cene mobilného telefónu a dobou viazanosti je vzájomná súvislosť, ktorá bola účastníkom zrejماً pri uzatváraní Dodatku a súd nezistil neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok. Konštatoval, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti a naplnenie predpokladu zodpovednosti za škodu.

O trovách konania žalobcu a žalovaného súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., s tým, že žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania v časti zaplatenia 247,94 eura s príslušenstvom, zároveň bol úspešným v časti zaplatenia sumy 142,02 eura z 389,96 eura, teda v rozsahu 36,00 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 64,00 %. Žalovaný bol v konaní úspešnejší, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, preto prvostupňový súd rozhodol tak, že žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

O trovách vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania v časti zaplatenia sumy 331,94 eura. Žalobca z hľadiska procesného výsledku zavinil zastavenie konania v časti zaplatenia sumy vo výške 247,94 eura a v časti zaplatenia sumy 84 eur bol úspešný. Úspech žalobcu predstavuje 84,00 eura z 331,94 eura, teda v rozsahu 25,00 %. Vedľajší účastník bol úspešný v rozsahu 75,00 %. Úspech vedľajšieho účastníka, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je 50,00 %, preto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v rozsahu 50,00 % zo sumy 77,54 eura (trovy vyčíslené v podaní zo dňa 12.11.2011), teda vo výške 38,77 eura za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 12.11.2011, t. j. 2x po 24,90 eura + 2x rež. paušál po 7,41 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/ , b/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník, a to do výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť sumu 142,02 Eur s príslušenstvom. Namieta, že túto sumu zaviazal súd zaplatiť žalovaného titulom náhrady škody. Súd prvého stupňa správne vymenoval predpoklady potrebné na náhradu škody, ale v súdnej veci žiadal dodávateľ náhradu škody za to, že on sám porušil zákon, a to ust. § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Žalobca len vytváral zdanie predávania mobilných telefónov samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje nekalú obchodnú praktiku. Aj keby však jeho úvahy boli nesprávne, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilu. Išlo by opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nejakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa vyjadrila aj judikatúra, vrátane Súdneho dvora. Opäť by preto mohla byť od spotrebiteľa požadovaná rovnaká suma, či by z 24 mesiacov viazanosti nespĺnil nič alebo by splnil napríklad 23 mesiacov. Aj keď sa žalobca snaží presadiť, že sumu 84 Eur požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Nepopiera, že ak by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť žalobcovi škodu. Malo by však ísť o skutočnú škodu. V praxi považujú skôr len za teoreticky možné, aby táto skutočná škoda zodpovedala presne rozdielu trhovej a akciovej ceny telefónu a aj to by sa malo stať pri jedinečných podmienkach. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad náhrady škody. Navyiac z opatrnosti, keďže žalobca odvodzuje svoje právo na náhradu škody už za porušenie povinnosti za obdobie od 22.11.2009 a zmena žaloby bola doručená dňa 31.1.2012, vzniesol aj námietku premlčania sumy vo výške 84 Eur. Uviedol, že v konaní mu vznikli aj trovy konania, na ktoré má nárok, vrátane trov právneho zastúpenia, ako to vyplýva aj z novelizovaného ust. § 137 O. s. p.. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a žalobu nad sumu 58,02 Eur zamietnuť a priznať náhradu trov konania, ktoré špecifikoval v celkovej výške 172,25 Eur, vrátane trov odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je prípustné, pretože vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy vyplýva z hmotnoprávneho predpisu spôsob vyrovnania vzťahom medzi ním a účastníkom. Poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co 55/2011-88, ktorým odvolací súd v obdobnej právnej veci odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Tiež poukázal aj na nález Ústavného súdu IV. ÚS 481/2001, v rámci ktorého Ústavný súd SR poukazoval na svoju stabilizovanú judikatúru a princíp právnej istoty, ktorý okrem iného spočíva v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných predpisov, budú ich správne vykladať a aplikovať. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právnu relevantnú otázku sa pri opakovaných a rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. Navrhol, aby odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,08 Eur.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, preto bolo potrebné rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie smerovalo len voči priznanej sume 84 eur s príslušenstvom, preto len v tejto časti bol rozsudok súdu prvého stupňa preskúmaný. V ostatnej časti, teda čo do priznanej sumy 58,02 eur rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Odvolací súd v súvislosti so zmenou žaloby považuje za potrebné zdôrazniť, že zo strany žalobcu nešlo len o zmenu právneho dôvodu žaloby, ale došlo aj k zmene žaloby ako takej, pretože žalobca pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tým, že už nepožadoval zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody.

V súvislosti so zmluvnou pokutou je potrebné ozrejmiť, že ustanovenia zmluvy o dojednávanej zmluvnej pokute boli vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť a s poukazom aj na rozhodnutie Krajského

súdu v Prešove, sp. zn. 6Co 91/2011 bolo povinnosťou žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút.

Odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa nezisťoval dôsledne skutkový stav veci v súvislosti s tvrdením žalobcu a ním založeného skutkového vymedzenia žaloby na náhradu škody tým, že žalovaný nezotrval v zmluvnom vzťahu po dobu minimálne 24 mesiacov, najmä so zisťovaním, či žalobca uniesol alebo neuniesol dôkazné bremeno preukázania prvého predpokladu týkajúceho sa občianskoprávnej zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka, ktorým je protiprávny úkon.

Prvostupňový súd nezisťoval spôsob ukončenia zmluvy o pripojení a nezrejmlil, či žalobca písomné ukončenie písomne uzatvorenej zmluvy o pripojení preukázal alebo nie. V nadväznosti na to aj nesprávne vyhodnocoval ďalší predpoklad, a to spôsobenie škody. Občiansky zákonník definuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škodu chápe ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadrená všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, str. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, str. 153).

Absentovalo dostatočné odôvodnenie súdu splnením druhého predpokladu vzniku škody, a to spôsobenie škody ako takej. Bez všetkého prevzal argumentáciu žalobcu o tom, že škoda má predstavovať rozdiel medzi spotrebiteľskou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou. Opomenul prihliadať na skutočnosti, ktoré zistil, že žalobca predmetný mobilný telefón žalovanému predal, síce za nižšiu cenu, ale odpredal za dohodnutú cenu vo výške 1 Eur. Nevyplývajú jasné právne závery o tom, v čom má táto škoda spočívať, že tento rozdiel bol následkom alebo výsledkom dohody medzi žalobcom a žalovaným, prečo žalobca túto dohodu, resp. zmluvný konsenzus reparuje prehodením svojho rozhodnutia tým, že zmenil žalobu z pôvodne uplatneného nároku z titulu zmluvnej pokuty. Pristúpil k zmene svojou procesnou aktivitou tak, že už nepožadoval nárok z titulu zmluvnej pokuty. Neprijal bližšie závery k stavu, že žalobcovi sa nespĺnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. Neodôvodnil skutočnosť, či došlo alebo nedošlo k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu v súvislosti so súdnou teóriou výkladu škody ako takej v Občianskom zákonníku, pretože žalobca za mobilný telefón obdržal riadne dojednanú kúpnu cenu.

Odvolací súd v súvislosti s teóriou naplnenia predpokladu zodpovednosti za škodu protiprávneho úkonu poukazuje, že občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností. Môže vzniknúť aj z porušenia iným zákonom uložených povinností; vtedy pôjde o mimozáväzkovú zodpovednosť. Pre uplatnenie ust. § 420 Občianskeho zákonníka o vzniku zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých predpokladov. Pre nesplnenie čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

Odvolací súd sa preto stotožnil s konštatovaním a s odvolacími námietkami vedľajšieho účastníka, že i len čo nesplnenie jedného predpokladu spôsobenia škody, nemôže znamenať a zakladať zodpovednosť za škodu.

Súd prvého stupňa musí brať do predmetu svojich úvah, že zmluvná pokuta má charakter zabezpečovacieho inštitútu, v rámci záväzkového vzťahu (§ 544 a nasl. Občianskeho zákonníka) a oprávnenému subjektu patrí aj vtedy, ak porušením povinnosti žiadna škoda nevznikne, pričom náhrada škody je zaradená do 6.časti Občianskeho zákonníka upravujúcej zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenia, predpokladmi ktorej sú podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Odvolací súd poukazuje na to, že tvrdenia žalobcu poukazujúc na vznik škody sú odlišné od tých, ktorými argumentoval pri nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, pričom predtým sa dokazovanie vo veci zameriavalo na posúdenie platnosti dojednaní o zmluvnej pokute.

S ohľadom však už na právoplatné uznesenie súdu o pripustení zmeny žaloby je potrebné túto skutočnosť rešpektovať, avšak odvolací súd poukazuje na to, že výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Preto súd prvého stupňa musí previesť dôsledné dokazovanie o tomto predmete sporu.

Nezaoberal sa skutočnosťou, že spotrebiteľ sa po uzatvorení zmluvy stal vlastníkom mobilného telefónu na základe riadnej zmluvy, vôľu ktorú k nej slobodne obe strany prejavili, riadne dohodli kúpnu cenu, aj keď len 1 Eur, ktorá bola vyplatená, čo nebolo sporné. Nie je ani do dnešného dňa zrejmé, z ktorej zmluvy vlastne žalobca žiada náhradu škody. To nezisťoval bližšie ani súd, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, podľa názoru odvolacieho súdu dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu ako uplatnenej škody by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. V čom spočíva v zmysle zákonných ustanovení podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka škodu, mal žalobca jasne vymedziť. V liste, v ktorom oznamoval späťvzatie návrhu, resp. zmenu právneho dôvodu odkazuje len na čl. 3 bod 3.7 Dodatku zo dňa 30.6.2009, keď poukazuje na obsah tohto Dodatku, ale sám špecifikáciu konkrétneho vymedzenia skutkového dôvodu, resp. skutkového vymedzenia žaloby musí nielen jasne deklarovať, ale aj preukázať.

V súvislosti s tým bolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa prihliadať aj na ust. § 120 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého účastníci sú povinní preukázať dôkazy na podporu svojich tvrdení, či žalobca preukázal alebo nepreukázal ním tvrdené skutkové vymedzenie žaloby týkajúce sa náhrady škody.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáha, z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súd prvého stupňa opomenul zaoberať sa jazykovým výkladom toho, čo znamená samotný vznik škody. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúce majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu do predchádzajúceho stavu.

Musí dbať na terminologický výklad vymedzenia pojmu škoda, skutočná škoda a ušlý zisk a v prepojení na zistený skutkový stav a stav tvrdený žalobcom, naplnenie aj tohto predpokladu nielen vysvetliť, ale aj prijať jasný právny záver, či žalobca preukázal aj naplnenie tohto predpokladu.

Treba prihliadnuť na nesporný fakt, že žalobca sa rozhodol predávať mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu kúpnu zmluvou a či tento rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu je alebo nie je následkom úkonu (protiprávneho konania) úkonu žalovaného alebo výsledkom dohody (zmluvného konsenzu) medzi žalobcom a žalovaným. Vyhodnotiť či táto dohoda môže byť zo strany žalobcu reparovaná, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do vzťahu so žalovaným vložil.

Tieto okolnosti neboli vyhodnotené vôbec, následkom čoho potom súd prvého stupňa aj nedostatočne vyhodnotil príčinnú súvislosť medzi údajným porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a vznikom škody, v dôsledku čoho v závere prijal nesprávne právne závery.

Z týchto dôvodov odvolací súd bol názoru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je v napadnutej časti správne.

So zreteľom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok čiastočne v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa bude dbať pokynov odvolacieho súdu, vykoná dokazovanie v naznačenom smere a k jednotlivým skutkovým zisteniam prijme jasné právne závery, ktoré aj riadne odôvodní v rozhodnutí.

V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.